

1992

1. 1. až 31. 12. 1992
souběžné vysílání České
a Československé televize

Počet evidovaných tv přijímačů¹
3 126 621
z toho: fyzické osoby² **3 048 188**
právnické osoby a fyzické
osoby podnikající **78 433**

Televizní poplatek **50,- Kč**

Celková vysílací plocha
ČTV 4918 h, F1 5080 h, OK3 8784

Podíl studií na celkové vysílací ploše ČTV
Česká televize (ČT Praha, TS Brno,
TS Ostrava) 4862 h, tj. 98,9 %,
ČST 1 h, tj. 0,02 %, Slovenská televize⁵
(TS Bratislava, TS Košice) 55 h, tj. 1,1 %

Podíl studií na celkové vysílací ploše F1
Česká televize (ČT Praha, TS Brno,
TS Ostrava) 2599 h, tj. 51,2 %,
ČST 1215 h, tj. 23,9 %, Slovenská
televize (TS Bratislava, TS Košice,
TS Banská Bystrica) 1266 h, tj. 24,9 %

Podíl ČT na celkové vysílací ploše OK3
651 h, tj. 7,4 %⁶

Vlastní pořady České televize ve
vysílání ČTV a F1 **4664 h, tj. 62,5 %**

Převzaté pořady ve vysílání ČTV a F1
2797 h, tj. 37,5 %

z toho: domácí **721 h, tj. 9,7 %**
zahraniční **2076 h, tj. 27,8 %**

Pořady se skrytými titulky pro neslyšící
od 1. 7. 1992 zahájení zkušebního
titulkování první odpolední
zpravodajské relace na ČTV

Obyvatelé ČR s vyhovujícím příjmem signálu ČT³

ČTV 96,5 %, F1 98,1%, OK3 40,1 %⁴

Území ČR s vyhovujícím příjmem signálu ČT³

ČTV 90,5 %, F1 94,1 %, OK3 21,9 %

Celková vysílací plocha České televize na ČTV a F1 7461 h

Podíl studií ČT na celkové vysílací ploše ČT na ČTV a F1

ČT Praha 6437 h, tj. 86,3 %,

TS Brno 619 h, tj. 8,3 %,

TS Ostrava 405 h, tj. 5,4 %

Počet zaměstnanců k 1. 1. a 31. 12. 1992
3885 a 3572

Náklady celkem 1 886 320 tis.

Výnosy celkem 2 644 918 tis.

z toho: výnosy z televizních poplatků

1 869 962 tis.

výnosy za reklamu⁷

488 399 tis.

výnosy za sponzorink 81 802

ostatní výnosy 204 755 tis.

Investice 369 436 tis.

¹ Údaj k 31. 12. 1992.

² Bez uživatelů osvobozených od poplatku.

³ Zdroj: měření Správy radiokomunikací Praha, září 1992.

⁴ Od 1. 1. 1992 se Česká televize stala provozovatelem vysílání na okruzích ČTV (vznikl 1. 9. 1990 přeměnou federálního 2. programu ČST na český ČTV a slovenský S1) a OK3 (od 14. 5. 1990 3. program ČST), kromě zpravodajství vyráběla též pořady pro federální okruh F1 (do 1. 9. 1990 tzv. 1. program ČST) provozovaný Československou televizí; k 31. 12. 1992 Československá televize a federální okruh F1 zanikly.

⁵ Od Slovenské televize byly přebírány sportovní přenosy.

⁶ Programovou náplň OK3 zajišťovala Česká televize zejména na principu barterových smluv se zahraničními vysíláři a nezávislými producenty. Složení programu, původně koncipovaného jako mezinárodního, se v roce 1992 podstatně proměnilo ve prospěch tuzemských nezávislých producentů (14,5 %).

⁷ Limit reklamy: 3 % denního vysílacího času, maximálně 6 minut za hodinu v časovém úseku 19.00–22.00, jinak do 12 minut za hodinu.

Osnova zákona o České televizi předpokládá zřídit Českou televizi jako veřejnoprávní instituci, ex legem oprávněnou k televiznímu vysílání. Její právní postavení se upravuje tak, aby mohla plnit úkoly na ni kladené obecnými zásadami vysílání vyplývajícími z požadavku zajistit svobodu projevu a právo na informace. S ohledem na základní poslání České televize, kterým je sloužit veřejnému zájmu, přispívat k utváření demokratické společnosti a odrážet její názorovou pluralitu, se konstituuje jako subjekt především ekonomicky ale i jinak zásadně nezávislý na státu a jeho orgánech, které smějí do její činnosti zasahovat jen na základě příslušných právních předpisů.

Osnova tedy vychází z kontinentálního, evropského modelu vysílání, který v intencích duality dané existencí soukromoprávního a veřejnoprávního sektoru vysílání klade na veřejnoprávní sektor úkoly korespondující zájmu občanské společnosti na současném plnění všech funkcí televizního vysílání, tj. funkce informační, kulturní, vzdělávací a zábavní. Adekvátně těmto úkolům a v souladu s jejich šifí, kterou patrně zejména v počáteční etapě svého vývoje soukromoprávní sektor televizního vysílání plně nepostihne, se České televizi vytvářejí podmínky pro jejich plnění především co do způsobu jejího financování a rozsahu jejich oprávnění.

Cílem navrhovaného zákona je současně konstituovat právní postavení České televize v kontextu soukromoprávního sektoru vysílání tak, aby prerogativa, kterými bude Česká televize nadána tímto zákonem oproti soukromoprávnímu sektoru vysílání, byla minimální a korespondovala toliko jejím specifickým úkolům, které bude plnit (...)

Česká televize se zřizuje jako nestátní, avšak veřejnoprávní instituce nadaná ex legem právní subjektivitou a z tohoto zákona oprávněná k televiznímu vysílání. Veřejnoprávní forma České televize (spočívající především v tom, že ji stát zřizuje k uspokojování veřejných zájmů, k čemuž jí ukládá zvláštní povinnosti, vymezuje předmět činnosti a garantuje okruh příjmů) se volí s ohledem na úkoly, které Česká televize podle tohoto zákona plní. Její nestátní charakter je konstituován jako důsledek požadavku nezávislosti České televize na státu a jeho orgánech (...)

České televizi chápáné jako veřejnoprávní subjekt se ukládá povinnost zajistit realizaci občanského práva na informace a svobodu projevu a neorientovat se ve své činnosti jednostranně na určitý, pouze skupinový názor a zájem včetně zájmu státu. Na rozdíl od soukromoprávního sektoru televizního vysílání je Česká televize povinna svým te-

20. března 1991

Federální shromáždění schválilo zákon o rozdělení působnosti mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou ve věcech tisku a jiných informačních prostředků (č. 136/1991 Sb.), v němž se mj. poprvé hovoří o zřízení České televize

1. července 1991

vznik samostatné Slovenské televize na základě zákona Slovenské národní rady o Slovenské televizi (č. 254/1991 Sb. ze 24. 5. 1991); první krok ke konci centralizovaného televizního vysílání Československé televize

levizním vysíláním plnit všechny jeho funkce současně a na celém území České republiky, což je současně důvodem pro její pojetí jako veřejnoprávní instituce (...)

S ohledem na postulovanou nezávislost České televize na státních orgánech je [Rada České televize] pojata jako samosprávný právní subjekt, co do způsobu konstituování orgánu, kterému přísluší rozhodovat o zásadních otázkách České televize, přímo závislá toliko na předsednictvu zákonodárného sboru České republiky (...)

Pro zajištění objektivní a nestranné činnosti České televize a Rady České televize jako koncepčního orgánu, který rozhoduje o zásadních otázkách činnosti České televize se zakazuje, aby člen rady zastával jakékoliv partiální zájmy, které by mohly ohrožovat jeho nestrannost, především v soukromoprávním sektoru televizního vysílání. S ohledem na nebezpečí stranického partikularismu a politizaci Rady se jejím členům zakazuje, aby reprezentovali politické zájmy a přirozeně nesmějí zastupovat ani zájmy obchodní, jejichž prosazováním se zpochybňuje objektivita rozhodování (...)

Rada je především koncepčním orgánem České televize, který s ohledem na tuto svou povahu bude rozhodovat zejména o strategických otázkách a nemůže rozhodovat v běžném, operativním řízení provozu České televize, které přísluší generálnímu řediteli.

Do působnosti Rady náležejí jen nejzávažnější rozhodnutí, která se dotýkají celé České televize a vztahují se k delším časovým horizontům (...)

Na rozdíl od Rady České televize je její generální ředitel orgánem oprávněným za Českou televizi jednat navenek jako její na Radě v řízení provozu České televize nezávislý statutární orgán s tím, že ředitel realizuje rozhodnutí Rady. Ředitel vystupuje za Českou televizi v pracovněprávních vztazích, pokud toto své oprávnění nedeleguje na jiné vedoucí pracovníky. Podrobnosti vztahu Rady a ředitele se upraví ve Statutu České televize (...)

Zdroj: www.psp.cz, citace ze sněmovního tisku ČNR č. 420/1991 (vládní návrh zákona o České televizi s důvodovou zprávou)

► *Vesničko má středisková*

16. září 1991

zahájením prodeje kupónových knížek začalo pro občany ČSFR 1. kolo kupónové privatizace, která přinesla (zejména po zapojení Viktora Koženého na přelomu roku) i fenomén masivních reklamních kampaní investičních fondů v televizi

30. října 1991

Federální shromáždění schválilo zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání (č. 468/1991 Sb.), umožňující vznik duálního systému vysílání provozovatelů ze zákona (veřejnoprávních) a držitelů licence (soukromých), udělované bezplatně; zákon s postupnými změnami platil do léta 2001 (nahrazen zákonem č. 231/2001 Sb.)

6. listopadu 1991

rozhodnutím ústředního ředitele ČST Jiřího Kantůrka byl nad rámec lustračního zákona (č. 451/1991 Sb.) rozšířen okruh pracovníků (z 23 na 457, pokud jde o pozdější ČT), zejména podílejících se na obsahové stránce programu, kteří byli se svým souhlasem lustrováni; lustrace podle tohoto rozhodnutí byly pak v České televizi dokončeny v roce 1992

Poznámky k citovanému textu:

- 1) *Parlamentní tisk je datován 9. 10. 1991 a za předkladatele je podepsán předsedou vlády ČR Petrem Pithartem a ministrem kultury Milanem Uhdem.*
- 2) *Způsob nominace Rady ČT se oproti vládnímu návrhu změnil – volí ji přímo sněmovna, nikoliv předsednictvo.*
- 3) *Na rozdíl od vládní předlohy zákona se v něm nakonec prosadilo pojetí Rady ČT jako kontrolního, nikoliv řídicího či koncepčního orgánu.*
- 4) *Statut v pojetí vládní předlohy měl schvalovat týž orgán, který volí Radu ČT.*
- 5) *Na základě této zákonné předlohy byl zákon konstituující Českou televizi – ve znění doplňků a pozměňujících návrhů – skutečně přijat.*

Jednání České národní rady o návrhu zákona o České televizi

6. listopadu 1991

Poslanec Marek Benda: (...) domnívám se, že reklamy a propagační pořady placené by měla provádět v první řadě komerční televize a že jednou z věcí, které chceme dosáhnout odstátněním televize, by měla být i její demonopolizace i vytvoření plurality ve vysílání. A té dosáhneme pouze tím, že dáme šanci i těm komerčním televizím se chytit. Pokud povolíme televizi vysílat reklamu a placené propagační pořady, vytváříme situaci, kdy televize v podstatě celý trh reklamy pohltí a komerční televize nebude moci vysílat a nebo budou vysílat pouze na regionální bázi, což si asi nepřejeme (...) při neexistenci současné komerční televize bychom v podstatě zakázáním reklamy v televizi poškodili fungující podnikatele. Navrhujeme (...), že zákaz reklamních a propagačních pořadů by začal platit pro Českou televizi až od začátku roku 1993 (...)

Poslanec Martin Bursík: (...) Můžeme vážit ze tří alternativ finančních zdrojů pro televizi. Jedním jsou koncesionářské poplatky, které mají jisté limity a jsou omezené. Navíc je problém, který je velmi aktuální, vůbec vybírání toho poplatků, protože jaksi tato společnost není obecně zvyklá na to, vybírat nějaké poplatky důsledně. Druhá možnost zdrojů je reklama a třetí možnost je závislost na státním rozpočtu. V tomto momentu vývoje našeho státu, kdy demokratické instituce nejsou institucionalizovány, mám dojem, že hrozí větší nebezpečí z vazby televize jako nezávislé veřejně právní instituce na vládě, případně na parlamentu, v tomto případě na vládě, nežli jejím lobováním a ovlivněním firmami na výrobu pracích prostředků apod. To nechci ironizovat, chraň bůh, ale mám pocit, že politický vliv v tomto momentě je daleko nebezpečnější nežli vliv soukromého podnikatelského sektoru. Navíc reklama byla omezena ve federálním zákoně na

3%. Navíc ve federálním zákonu jsou také poměrně podle mého názoru striktně limitovány oblasti, ve kterých reklama může působit.

Poslanec Vladimír Šuman: (...) Jste tady někteří z vás, kteří jsou pro to, aby byla zachována možnost reklamy ve veřejně právní instituci – České televizi. Otázka první zní: Domníváte se, že je zapotřebí, aby vznikly nezávislé televize u nás v České republice? Za druhé. Pokud ano, domníváte se, že trh reklamy může být takový, že budou konkurence schopné té státní televizi, které dovolíte vést reklamy? A za třetí, pokud oni nemohou uspět díky rozsahu vysílání České televize, z čeho budou financovány, jak budou financovány. Dejte teď prosím někdo, kdo je zastáncem, tyto tři odpovědi do souladu. Buďte tak laskavi, pokuste se nás přesvědčit, že je nesprávné, aby byla ta televize nezávislá, nebo je možné, aby existovala i když bude mít státní televize reklamy (...)

Poslanec Oldřich Kužilek: (...) Patřím do cechu těch, kteří se podílejí na tvorbě televizních pořadů z poloviny a když rozdělím televizní produkci na informační a uměleckou, tak patřím do cechu umělců režisérů. Chtěl bych se pokusit navést vás na další, možná nový pohled na celou věc. (...) i věci, které oproti původnímu záměru, a to bylo – to mohu říci téměř upřímně téměř vždy, byly sníženy na minimum tímto molochem, že i tyto věci si dennodenně získávaly pozornost milionů diváků. Je to dáno magií toho blikajícího svítícího obrázku, který prostě přitahuje tak jako oheň, zcela nezávisle na tom, co se na něm děje. Z toho vzniká obrovská zodpovědnost, že to je něco, kde se může produkovat i nekvalita a lidé se na to budou dívat a kde se také může tím pádem produkovat vysoká kvalita, sdělovat úžasné věci, docházet k úžasným dramatickým okamžikům a katarzím a přitom s obrovským dopadem. Je to neuvěřitelná možnost, kterou zatím nikdy v dějinách nikdo neměl.

Proč to říkám? Zkušenost praví, že přerod televize státní v této oblasti je nesmírně těžký proces, nedaří se v této věci příliš věci posunout a ten kolos, který se napůl skládá z technologie a napůl z byrokracie, z různých vlivů osobních a z obrovského množství návyků, zvyklostí, ve kterých každý se už domnívá, že ví jak se to má dělat a jak to z té televize potom stejně většinou vychází jako správná věc, na kterou se všichni večer dívají, že s tímto gigantem prakticky nelze pohnout. A skutečně jediný způsob, jak s tím lze pohnout, je konkurence. Pokud se nepokusíme umožnit, aby konkurenční televizní vysílání se mohlo co nejdříve dostat i na tu úroveň, že bude produkovat umělecká díla, ztratíme obrovský dar, který nám tato technika dává (...)

Zdroj: www.psp.cz

► *Co přináší řeka*

7. listopadu 1991

Česká národní rada schválila zákon o České televizi (č. 483/1991 Sb.), zřizující Českou televizi k 1. 1. 1992, který se změnami (nejvýrazněji zákonem č. 39/2001 Sb.) platí dodnes

18. prosince 1991

Česká národní rada v tajné volbě zvolila nejtěsnějším poměrem hlasů Iva Mathé prozatímním ředitelem České televize na období prvních tří měsíců roku 1992, do volby Rady ČT a její volby generálního ředitele ČT

1. ledna

den vzniku České televize, funkce prozatímního ředitele České televize se ujal Ivo Mathé; vznik a začátek fungování samostatné Redakce zpravodajství ČT (vedle zpravodajství ČST) s šéfredaktorem Petrem Studenovským

1. ledna

nová struktura zpravodajských pořadů na programu ČTV: Zprávy ČTV (10 minut) v 18.00, Večerník ČTV (15 minut) v 18.15, hlavní zpravodajský pořad dne Zpravodajství ČTV (30 minut) ve 21.30

8. ledna

předsednictvo České národní rady svým usnesením stanovilo plat prozatímních ředitelů České televize a Českého rozhlasu ve výši 9000,- Kčs měsíčně

11. ledna

první vysílání čtvrtletníku Šance, zábavné soutěžní hry (podíl České televize na programu F1 – dále jen: F1; premiéra posledního vydání 3. 2. 2001)

14. ledna

první vydání magazínu Romale, o Romech a pro Romy v romském, českém a slovenském jazyce (F1; naposledy 16. 11. 1999 na programu ČT2)

15. ledna

rozhodnutí generálního ředitele č. 1 o organizaci České televize a programové koncepci, ustanovení poradních orgánů gen. ředitele, nová organizační struktura ČT; dalšími rozhodnutími generálního ředitele z téhož dne byli jmenováni vedoucí pracovníci ČT a členové poradních orgánů generálního ředitele

15. ledna

dohoda o vzájemné spolupráci a postupu práv mezi Československou televizí a Českou televizí

15. ledna

počátek tlumočení Zpráv ČTV do znakové řeči pro sluchově postižené

20. ledna

první vydání magazínu o výchově a vzdělávání Škola rodině – rodina škole (do r. 1994; pořad České televize na programu ČTV – dále jen: ČTV)

První oslovení zaměstnanců prozatímním ředitelem

Vážení kolegové,

od 1. ledna existuje ze zákona Česká televize, k jejímuž faktickému vzniku dochází v těchto dnech. Do České televize bylo převedeno více než 80% zaměstnanců ČST.

Přál bych si, aby výsledky činnosti České televize byly vynikající a aby název Česká televize byl značkou nejvyšší kvality.

Vám si dovoluji dodatečně popřát hodně pracovních úspěchů a osobní spokojenosti v roce 1992.

Ivo Mathé
prozatímní ředitel České televize

V Praze dne 15. ledna 1992

Rozhodnutí generálního ředitele č. 1

ze dne 15. ledna 1992

o organizaci České televize, programové koncepci a některých povinnostech zaměstnanců

(...)

Článek 1

Programová koncepce

Televize bude vždy posuzována diváckou obcí i širší veřejností především podle programu vysílaného na obrazovce.

Poprvé ve své téměř devětatřicetileté historii může být ze zákona Česká televize službou veřejnosti. Měla by tedy svůj program koncipovat a vysílat jako médium skutečně nezávislé, nevládní a nestranické. Záleží jen na nás, jak této příležitosti využijeme. Česká televize naplňuje beze zbytku kanál ČTV, včetně původního plnohodnotného zpravodajství (a teletextu). Z cca 65 % přispívá na společný federální okruh F1 a zodpovídá též za programovou náplň a vysílání OK3 až do jeho privatizace.

Při vědomí nutnosti dále a všestranně profilovat programový okruh ČTV jako vlastní, emancipovaný a univerzální program, chápeme i nadále, ve shodě se Slovenskou televizí, federální kanál F1 jako důležitý integrující

faktor česko-slovenský. Jeho programová podoba by tedy měla vznikat při maximální kvalitativní náročnosti v dohodě obou republikových televizí a televize federální.

Vnějším vyjádřením programové koncepce České televize je vysílací schéma jako:

- zhodnocení programové nabídky a objednávků,
- výrobní úkol,
- podklad pro tvorbu vysílacích plánů,
- stabilizující faktor výroby i skladby programu,
- „jízdni řád“ pro diváka.

Pro rok 1992 je závazné existující vysílací schéma, připravované už s vědomím předpokládaných změn, které nastaly od 1. ledna 1992. To samozřejmě nevylučuje případné korektury, které mohou nastat v zájmu zkvalitnění vysílání a služby veřejnosti.

Za nejdůležitější považujeme především:

- zkvalitňování programu a vysílání při respektování všech funkcí televize plynoucí ze zákonů, názorového a tvůrčího pluralismu, práv a potřeb kulturních menšin, potřebné proporce mezi původní domácí tvorbou a zahraničními pořady,
- rozšiřování myšlenkové, žánrové a formální pestrosti programové nabídky, se zvláštním důrazem na žánry zpravodajské, informativní, na obecné vzdělávání a zábavu,
- iniciaci původní české tvorby, nových žánrů a programových typů, soustavné mapování domácího tvůrčího potenciálu, podpora hodnotných podnětů zevnitř ČT i zvenčí, vytváření podmínek pro vznik pořadů, které budou schopny vstoupit do mezinárodní konkurence, a to i komerčně,
- promyšlenou reprízovou politikou jako službou divákovi a efektivní zacházení s programovými fondy,
- podporu regionálního vysílání,
- programovou spolupráci České televize se zahraničními televizními organizacemi a kvalifikované a soustavné sledování zahraničních vývojových trendů,
- pravidelné a zasvěcené kritické hodnocení odvysílaného programu, jeho skladby a fungování schématu,
- vědecky podložené sledování divácké obce, odborné vyhodnocování a objektivizace ohlasů a reakcí na odvysílané pořady,
- přípravu programových plánů a schémat s dostatečným předstihem.

[konec čl. 1]

24. ledna

poprvé vysílán Filmový magazín, měsíčník informací o dílech a osobnostech ze světa kinematografie (ČTV; v r. 1993 ho vystřídal cyklus Kinobox)

26. ledna

první vydání televizního finále loterie stíracích losů Tutovka ve formě zábavné soutěže moderované Přemkem Podlahou (F1; ve vysílání do r. 1995)

29. ledna

Federální shromáždění přijalo novelu volebního zákona (č. 59/1992 Sb.), v níž byl mj. stanoven souhrnný čas volebního vysílání na federálních televizních i rozhlasových okruzích pro všechny strany na 21 hodin, a omezil toto volební vysílání jen na tzv. vysílatele ze zákona (ČT a ČRo)

31. ledna

ČNR zvolila v posledním dnu zákonné lhůty devíticennou první Radu České televize; Rada pracovala krátce za předsednictví ekonomů a publicisty Karla Kühnla (do 23. 9.), po většinu pětiletého funkčního období pak astrofyzik Jiřího Grygara

31. ledna

zahájen cyklus televizních inscenací detektivních her v přímém přenosu Hříchy pro pátera Knoxe podle Josefa Škvoreckého a v režii Dušana Kleina, za efektivního využití areálu Kavčích hor

1. února

do funkce vedoucího redakce zpravodajství v Televizním studiu Ostrava nastoupil Petr Bohuš (ve vedení redakce společně s Petrem Daníkem)

8. února

přímý přenos ze slavnostního zahájení XVII. zimních olympijských her v Albertville v Savojských Alpách (závěrečný ceremoniál 23. 2.) odstartoval přímé přenosy a zpravodajské relace ze ZOH na ČTV i F1

16. února

poprvé vysílána nová televizní soutěž Kufr (F1), moderovaná Pavlem Zedníčkem a volně navazující pořad Co je to?

Vedení České televize na počátku roku 1992

(v abecedním pořadí)

Jiří Balvín

šéfproducent
Producentického centra
uměleckých pořadů

Věra Mikulášková

ředitelka
Televizního studia Brno

Jiří Baumruk

šéfredaktor
Redakce sportovních pořadů

Ladislav Paluska

ekonomicko-obchodní ředitel

Eva Dubová

vedoucí
Sekretariátu generálního ředitele

Miloslav Petronec

ředitel
Televizního studia Brno

Jan Horský

ředitel výroby a techniky

Jiří Pittermann

ředitel programu

Damián Kaušitz

šéfproducent
Producentického centra
publicistiky a dokumentaristiky

Petr Studenovský

šéfredaktor
Redakce zpravodajství

Karel Kochman

šéfproducent
Producentického centra
převzatých pořadů

Alexandra Wünschová

vedoucí
Personálně právního úseku

Poznámka: Vývoj složení vedení České televize je zachycen v kalendáriu.

Tvůrčí skupiny na počátku roku 1992

Producentické centrum uměleckých pořadů

- Jarmila Turnovská a Ivana Průchová
- Dagmar Kotmelová a Hana Justinová
- Jan Otčenášek a Jiří Ředina
- Helena Sýkorová a Karel Škorpík
- Radim Smetana

- Vítězslav Sýkora a Jan Rubeš
- Václav Čapek a Pavel Borovan
- Čestmír Kopecký
- Petr Koliha
- Jan Kratochvíl a Miloslav Vaněk

Producentké centrum publicistiky a dokumentaristiky

- Vladimír Pacl a Ivan Fučík
- Vladimír Branislav a Anna Becková
- Vlasta Pavlíčková a Josef Platz
- Ivan Stehlík a Karel Hynie
- Zita Drdová a Marie Švehlová
- Jana Pospíšilová

Producentké centrum převzatých pořadů

- Alena Poledňáková
- Petr Zvoníček
- Petr Sládeček

Televizní studio Brno

- Petr Kment a Anna Tulisová
- Josef Zahradníček a Anna Friedmanová
- Zdena Příkladská a Robert Fuksa
- Pavel Aujezdský a Milada Maitnerová
- Leonard Rajnošek a Ivan Tuček
- Marie Kučerová a Hana Vrbová
- Josef Souchop a Darina Levová
- Jiřina Lowáková a Ivana Kroupová

Televizní studio Ostrava

- Šárka Kosková a Darja Štěpánková
- Karel Bělohlavý a Vlastimil Putek
- Rudolf Bajer a Radomír Svoboda
- Jindřich Procházka a Milan Hefka
- Aleš Jurda, Ljuba Pásková a Danuše Břeská
- Milan Švihálek a Dagmar Šotková
- Ivo Hranický
- Marie Žochová a Eva Valíková
- Vladimír Mráz, Jiří Vanýsek a Tomáš Adamec
- Petr Bohuš¹⁾, Peter Daník a Zdeňka Paličková

¹⁾ Od 1. 2. 1992.

Poznámka: Vývoj tvůrčích skupin a obsazení míst producentů či vedoucích je zachycen v kalendáriu.

20. února

Česká národní rada přijala novelu volebního zákona (č. 94/1992 Sb.), v níž byl mj. stanoven souhrnný čas volebního vysílání na českých republikových televizních i rozhlasových okruzích pro všechny strany na 21 hodin, podobně jako to nedávno upravil federální zákon pro federální volby a okruhy, a rovněž omezil toto volební vysílání jen na tzv. vysílatele ze zákona

21. února

Česká národní rada přijala zákon o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání (č. 103/1992 Sb.), která se stala orgánem dohlížejícím na dodržování zákonů a vykonávajícím státní správu v oblasti vysílání v ČR (nahrazen ustanoveními zákona č. 231/2001 Sb.)

28. února

Rada České televize vyhlásila výběrové řízení na obsazení funkce generálního ředitele České televize

1. března

zahájeno vysílání pořadu k probuzení Nedělní ráno (ČTV), který s různými peripetii pokračoval do konce roku 2000; ráz jednotlivých vydání udávali výběrem témat a hostů střídající se moderátoři Marek Eben, Rudolf Křesťan, Marta Skarlandtová, Tomáš Sláma, Jaroslava Panýrková a další

1. března

Vojtěcha Štursu ve funkci ředitele programu v Televizním studiu Brno vystřídal Pavel Aujezdský, jehož ve vedení jedné z tvůrčích skupin nahradil Jiří Stejskal

2. března

na úvod odpoledního vysílání ČTV byly zařazovány čtené zprávy

13. března

v Divadle za branou proběhlo vyhlášení vítězů 2. ročníku ankety týdeníku Televize o nejpůvodnější osobnosti obrazovky za rok 1991 Cena TýTý

16. března

uzavřena smlouva mezi Českou televizí a společností IP Praha s. r. o. o spolupráci v oblasti prodeje vysílacího času k uvádění reklamy na kanálech ČT a další komerční spolupráci

Výběrové řízení na generálního ředitele:

Rada České televize vyhlašuje výběrové řízení na místo generálního ředitele České televize. Zájemci nechtě zašlou stručný životopis s charakteristikou svých předpokladů pro výkon této funkce nejpozději do 10. března 1992 (rozhoduje razítko pošty) na adresu:

Rada České televize
Na hřebenech II
140 70 Praha 4

Zdroj: denní tisk, 28. února 1992

První rok České televize

Ivo Mathé, generální ředitel

(...) Přes téměř devětatřicetiletou historii televizního vysílání v českých zemích, s ní související zkušenosti a divácké stereotypní návyky, i přes prvky demokratických změn v činnosti federální Československé televize od konce roku 1989, stála Česká televize při svém vzniku před úkolem hledat svou vlastní tvář. Teprve Česká televize byla zákonem definována jako služba veřejnosti. V tomto smyslu začala koncipovat svůj program a vysílat jako médium skutečně nezávislé, nevládní a nestranické. Peripetie vnitropolitického vývoje roku, v němž podnikala Česká televize své první kroky, lze ve zjednodušující zkratce vystihnout konstatováním, že rok 1992 byl posledním rokem existence České a Slovenské Federativní Republiky. Zároveň byl i posledním rokem existence federálního česko-slovenského televizního programu a jeho instituce, Československé televize. Tyto skutečnosti měly bezprostřední vliv na budoucí činnost České televize.

Tento rok byl patrně také posledním před zahájením vysílání komerční televize, které vytvoří duální systém televizního vysílání v České republice a zbaví tak Českou televizi nechtěného monopolu. Přirozená dělba rolí mezi veřejnou a komerční televizí umožní České televizi plně se soustředit na naplnění svého poslání – službu veřejnosti, neboť v situaci televizního monopolu diváci nutně očekávali, pokud jde o program, jedinou televizi absolutní. Některé požadavky diváků může splnit televize komerční, avšak televize veřejná by snahou vyhovět mohla ohrozit své poslání. Vraťme se však k tomu, jaký pro Českou televizi byl rok 1992.

Česká televize použila základní organizační strukturu, kterou vytvořili její vedoucí pracovníci – ještě pod hlavičkou Československé televize – během roku 1991. Jednalo se o zásadní změnu ve vztazích mezi řízením programu, vlastní tvorbou, výrobou a ekonomickými hledisky. Tento kvalitativně nový vztah byl podmíněn zrušením tzv. hlavních redakcí, značným „odtučněním“ dramaturgie a ostatních kategorií redakčních pracovníků, spojeným s přechodem na větší množství tvůrčích skupin koncentrovaných jen do několika producentských center a studií.

Televize bude vždy posuzována veřejností především podle programu vysílaného na obrazovce. Česká televize v roce 1992 naplňovala beze zbytku kanál ČTV, včetně původního komplexního zpravodajství, z více než jedné poloviny přispívala na společný federální okruh F1 a zodpovídala i za programovou náplň a vysílání OK3, ze zákona určeného v budoucnu k privatizaci.

V polovině roku byl uskutečněn přechod vysílání na program ČTV ze standardu SECAM do normy PAL, který umožnil kromě jiného realizovat zcela novou službu divákům – skryté podtitulkování, usnadňující sledování pořadů sluchově postiženým...

(...) Vnější vyjádřením České televize bylo, je a i v budoucnu bude především vysílací schéma jako: zhodnocení programové nabídky a objednávky, výrobní úkol, stabilizující faktor výroby i skladby programu, podklad pro tvorbu vysílacích plánů, „jízdni řád“ pro diváka.

Pro rok 1992 bylo stanoveno závazné vysílací schéma, které však samozřejmě nevyklučovalo případné korektury, jež nastaly v zájmu zkvalitnění obsahu vysílání a služby veřejnosti. Jednalo se zvláště o pořady, které aktuálně reagovaly na probíhající státoprávní změny ve společnosti.

Teprve Česká televize byla zákonem definována jako služba veřejnosti. V tomto smyslu začala koncipovat svůj program a vysílat jako médium skutečně nezávislé, nevládní a nestranické.

Je logické, že cíle České televize zformulované v prvním roce její existence mají širší platnost, než jen pro tento rok.

Nejdůležitější cíle roku 1992:

- zkvalitňování programu a vysílání při respektování i všech funkcí televize plynoucích ze zákonů, z principů názorového a tvůrčího pluralismu, práv a kulturních potřeb menšin, z nutnosti dodržení potřebné proporce mezi původní domácí tvorbou a zahraničními pořady;
- přispívání k utváření demokratické společnosti a reflexe její názorové plurality zejména v tom, že vysílání jednostranně nepřehlíželo pouze k jednotlivým názorovým orientacím, k jednomu náboženskému vyznání nebo světovému názoru, k zájmu jedné politické strany, hnutí, skupiny nebo části společnosti;

21. března

začaly se vysílat agitky Minuta ekologie (ČTV; cyklus se vyráběl do r. 1997)

23. března

Rada ČT zvolila Iva Mathé generálním ředitelem ČT na dobu 6 let s platností od 1. dubna

31. března

vedení tvůrčí skupiny č. 20 v Producentském centru publicistiky a dokumentaristiky po Janě Pospíšilové převzal Petr Obdržálek; od 1. 5. se druhým producentem v této skupině stal Vladimír Hlava

1. dubna

podle nové koncepce vysílání cyklických pořadů Dobrou noc, děti (ČTV) a Večerníček (F1) se na jednotlivých programech začaly paralelně uvádět seriály s diferencovaným zaměřením na pohádky pro nejmenší (ČTV) a pro děti nižšího školního věku (F1)

11. dubna

první vydání magazínu Kanafas (ČTV; pořad vysílán do r. 1995), volného cyklu příspěvků z archivu a produkce Krátkého filmu, a. s. a filmové a televizní produkční společnosti Febio, která v rámci pořadu představila první díly z později samostatně uváděného cyklu aktuálních dokumentů Oko

15. dubna

Rada České televize schválila na návrh generálního ředitele Iva Mathé první Statut České televize

13. května

pod souhrnným titulem Volby 1992 se na ČTV v rámci volební kampaně začaly vysílat bloky šotů stran a hnutí kandidujících do ČNR

19. května

byla uzavřena smlouva mezi Českou televizí, Slovenskou televizí a Československou televizí o vytvoření Československé televizní asociace, která požádala o aktivní skupinové členství v EBU (Evropská vysílací unie)

► Sever a Jih

- rozšiřování myšlenkové, žánrové a formální pestrosti programové nabídky se zvláštním důrazem na žánry zpravodajské, informativní, na obecné vzdělávání a zábavu;
- iniciace původní české tvorby, nových žánrů a programových typů, soustavné mapování domácího tvůrčího potenciálu, podpora hodnotných podnětů zevnitř České televize i zvenčí, vytváření podmínek pro vznik pořadů, které budou schopny vstoupit do mezinárodní konkurence, a to i komerčně – to vše na bázi producentůvých vztahů, znamenajících osobní odpovědnost za konkrétní pořad ve všech souvislostech včetně finanční stránky výroby;
- promyšlená reprízová politika jako služba divákovi a výraz efektivního užívání programových fondů;
- podpora regionálního vysílání;
- programová spolupráce České televize se zahraničními televizními organizacemi a kvalifikované a soustavné sledování zahraničních vývojových trendů;
- pravidelné a zasvěcené kritické hodnocení odvysílaného programu, jeho skladby a fungování schématu;
- vědecky podložené sledování divácké obce, odborné vyhodnocování a objektivizace ohlasů a reakcí na odvysílané pořady;
- příprava programových plánů a schémat s dostatečným předstihem...

Všechny uvedené cíle a snaha o jejich maximální realizaci jsou pro Českou televizi zavazující i v roce 1993, kdy s ohledem na přidělování licencí soukromým komerčním stanicím a na lhůty k zahájení jejich vysílání bude Česká televize vysílat po přechodnou dobu na všech třech frekvencích. Aktuálním úkolem bude především důsledně naplňování reprízové politiky a další zkvalitňování zpravodajských a publicistických relací tak, aby splňovaly jak podmínky stanovené zákonem, tak požadavky široké divácké obce, pokud jde o objektivní a obsáhlou informovanost.

Ročenka České televize 1992

1. června

Aleš Jurda vystřídal Otakara Koska ve funkci šéfproducenta v programovém úseku Televizního studia Ostrava, a jeho ve vedení tvůrčí skupiny zábavných pořadů nahradil Karel Spurný; vedení další tvůrčí skupiny, připravující netradiční pořady pro mládež, převzala po Vladimíru Mrázovi Alena Miková

5.–6. června

proběhly parlamentní volby v ČSFR, které přinesly vítězství ODS a HZDS

7. června

v den skončení voleb po uzavření volebních místností program ČTV (nezávisle na F1) nabídl divákům první a průběžné výsledky voleb a na závěr vysílání záznam besedy s představiteli vítězných stran a hnutí na Slovensku

Volby 1992

V souvislosti s volební kampaní se před ní a po ní Rada [České televize] setkala se šéfredaktorem zpravodajství Petrem Studenovským a společně s ním přípravu a průběh vyhodnotila. Na ČT nesměřovala kvůli volební kampani žádná stížnost (na rozdíl od ČST – je ovšem velmi pravděpodobné, že na základě neschopnosti většiny politických subjektů v tehdejší době mezi ČST a ČT rozlišovat).

Rozhodně je však nutné konstatovat, že ustanovení volebního zákona týkající se sdělovacích prostředků prakticky televizi znemož-

nila účelně přispět ke kvalitě předvolební kampaně. Využívat veřejnoprávní televizi pouze k prezentaci více či méně nevydařených volebních klipů politických stran je vážným nedoceněním skutečných možností tohoto média podílet se v zájmu občanů na přípravě této společensky a politicky důležité události. Stávající volební zákon bohužel veřejnoprávní televizi diskvalifikuje do zcela nedůstojného postavení.

Zdroj: Výroční zpráva Rady České televize za rok 1992

Ze zákona o volbách

Volební kampaň § 27

(1) Dobou volební kampaně se pro účely tohoto zákona rozumí období počínající 23 dnů a končící 48 hodin před zahájením voleb.

(2) V době volební kampaně má každá samostatně kandidující politická strana zajištěn rovný přístup ke státním veřejným informačním prostředkům a jiným službám státu a územní samosprávy. V rámci vysílacích okruhů Českého rozhlasu a České televize je pro volební kampaň vyhrazeno celkem 21 hodin vysílacího času, které se rozdělí rovným dílem mezi kandidující politické strany tak, aby určením doby vysílání nebyla žádná z politických stran podstatně znevýhodněna; termíny vysílacích časů se rozdělí losem. Odpovědnost za obsah těchto pořadů mají politické strany. Volební agitace v rozhlasovém a televizním vysílání držitelů licencí není dovolena.

(3) V době volební kampaně je zakázáno vysílat volební projevy a volební programy, kromě vysílacích časů vyhrazených kandidujícím politickým stranám podle odstavce 2 a zveřejňovat ve vysílání jakékoliv vnější projevy, kterými se propagují kandidující politické strany. Je rovněž zakázáno vysílat volební agitace v časech, které jsou v rozhlasovém a televizním vysílání vyhrazeny reklamě nebo využívat rozhlasové a televizní reklamy k volební agitaci.

Zdroj: Zákon České národní rady o volbách do České národní rady (č. 54/1990 Sb., ve znění zákona č. 94/1992 ze dne 20. února 1992), znění platné v roce 1992

25. června

přímý přenos ze slavnostního zahájení XXV. letních olympijských her v Barceloně (závěrečným ceremoniálem byly ukončeny 9. 8.); vzhledem k tomu, že stanovených 194,7 h speciálního olympijského zpravodajství (108,8 h na ČTV a 88,6 h na F1) nestačilo pokrýt veškeré dění XXV. LOH, ve třech, pro československý sport důležitých okamžicích přistoupila ČT k přerušení právě vysílancích pořadů a zařadila přímé vstupy z Barcelony (6. 8. v průběhu Událostí a komentářů – desetiboj, 8. 8. v průběhu Deníku ČST a následujícího reklamního bloku – oštěp mužů)

29. června

začalo platit letní vysílací schéma; na rozdíl od předchozích let bez redukce objemu vysílání na F1 i na ČTV, byt některé typy pořadů nebyly v letních měsících vysílány

30. června

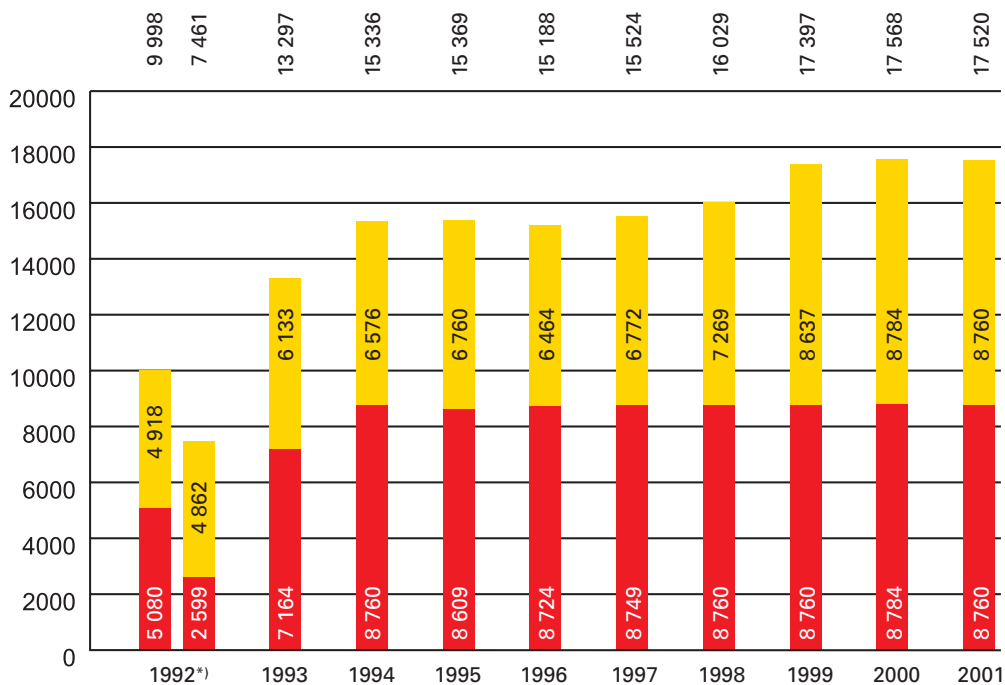
Ivan Stehlík opustil funkci producenta v tvůrčí skupině č. 14 v Producentském centru publicistiky a dokumentaristiky, kterou dosud vedl společně s Karlem Hyniem

Celková vysílací plocha České televize 1992–2001

(v hodinách)

Od zavedení celodenního vysílání na programu ČT1 v září 1997 bylo další rozšiřování celkové vysílací plochy České televize možné pouze díky zvětšování objemu vysílání ČT2: v roce 1997 se podíl vysílání tohoto programu na celkové vysílací ploše blížil 44 %, v roce 1998 překročil 45 % a v roce 2000 dosáhl hranice 50 %.

ČT2 (ČTV)^{*)}
ČT1 (F1)^{*)}

^{*)} Větší údaje v roce 1992 vyjadřují vysílací plochu federálního programu F1 a českého programu ČTV danou objemem vysílání tří vysílatelů – České televize, Československé televize a Slovenské televize. Menší údaje vyjadřují objem vysílání pouze České televize.

Roky 1992, 1996 a 2000 byly přestupné (tj. měly 366 místo běžných 365 dní).

Zdroj: ČT – Analýza programu a auditoria.

Podíl studií na vysílací ploše České televize 1992–2001

(v hodinách a procentech)

		ČT1 (F1)*		ČT2 (ČTV)*		ČT1 + ČT2 (F1 + ČTV)*	
		h	%	h	%	h	%
1992*)	ČST	1 215	23,9	1	0,0	1 216	12,1
	Praha	2 355	46,4	4 082	83,1	6 437	64,4
	Brno	145	2,9	474	9,6	619	6,2
	Ostrava	99	1,9	306	6,2	405	4,1
	Slovensko	1 266	24,9	55	1,1	1 321	13,2
	Celkem	5 080	100,0	4 918	100,0	9 998	100,0
1993	Praha	6 164	86,0	5 348	87,2	11 512	86,6
	Brno	580	8,1	445	7,3	1025	7,7
	Ostrava	420	5,9	340	5,5	760	5,7
	Celkem	7 164	100,0	6 133	100,0	13 297	100,0
1994	Praha	8 066	92,1	5 928	90,1	13 994	91,2
	Brno	393	4,5	359	5,5	752	4,9
	Ostrava	301	3,4	289	4,4	590	3,8
	Celkem	8 760	100,0	6 576	100,0	15 336	100,0
1995	Praha	7 945	92,3	6200	91,7	14145	92,0
	Brno	398	4,6	277	4,1	675	4,4
	Ostrava	266	3,1	283	4,2	549	3,6
	Celkem	8 609	100,0	6760	100,0	15369	100,0
1996	Praha	8 110	92,9	5 906	91,4	14 016	92,3
	Brno	391	4,5	312	4,8	703	4,6
	Ostrava	223	2,6	246	3,8	469	3,1
	Celkem	8 724	100,0	6 464	100,0	15 188	100,0
1997	Praha	7 996	91,4	6 189	91,4	14 185	91,4
	Brno	450	5,1	309	4,5	759	4,9
	Ostrava	303	3,5	277	4,1	580	3,7
	Celkem	8 749	100,0	6 775	100,0	15 524	100,0
1998	Praha	7 781	88,8	6 706	92,3	14 487	90,4
	Brno	545	6,2	310	4,2	855	5,3
	Ostrava	434	5,0	253	3,5	687	4,3
	Celkem	8 760	100,0	7 269	100,0	16 029	100,0
1999	Praha	7 992	91,2	7 824	90,6	15 816	90,9
	Brno	463	5,3	509	5,9	972	5,6
	Ostrava	305	3,5	304	3,5	609	3,5
	Celkem	8 760	100,0	8 637	100,0	17 397	100,0
2000	Praha	7 870	89,6	7 977	90,8	15 847	90,2
	Brno	482	5,5	430	4,9	912	5,2
	Ostrava	432	4,9	377	4,3	809	4,6
	Celkem	8 784	100,0	8 784	100,0	17 568	100,0
2001	Praha	7 906	90,3	8 058	92,0	15 964	91,2
	Brno	396	4,5	381	4,3	777	4,4
	Ostrava	458	5,2	321	3,7	779	4,4
	Celkem	8 760	100,0	8 760	100,0	17 520	100,0

Podíl studií na celkové vysílací ploše se v průběhu prvního desetiletí České televize stabilizoval. Od počátku největší objem připadá na ČT Praha; od roku 1994 osciluje jeho velikost kolem 90 % celkové vysílací plochy. Zbývající část zajišťují televizní studia v Brně a Ostravě. V uplynulém desetiletí do celostátního vysílání přispělo Brno 8049 hodinami a Ostrava 6237 hodinami. V posledních letech příspěvek studií do celostátního vysílání představuje v denním průměru zhruba 4,5 hodiny.

*) V roce 1992 tvoří souhrn vysílací plochy studií Praha, Brno a Ostrava podíl celkového objemu vysílání České televize na federálním programu F1 a na českém programu ČTV.

Roky 1992, 1996 a 2000 byly přestupné (tj. měly 366 místo běžných 365 dní).

Zdroj: ČT – Analýza programu a auditoria.

1. července

ČT zahájila zkušební titulkování zpravodajských pořadů pro neslyšící pomocí teletextu

1. července

první vydání publicisticko-zábavného cyklu Politika pro každého aneb Horoskop (F1; v r. 1993 Horoskop vystřídán cyklem Kamelot)

1. července

přechod ze systému barevného vysílání SECAM na systém PAL na okruhu ČTV

Formování programové koncepce

Jiří Pittermann, ředitel programu

(...) Viditelné prosazení předsevzaté programové koncepce je (a to i ve stabilizovaných televizních organizacích) dlouhodobý proces, natož po tak totální proměně společenské situace, k jaké došlo s listopadem 1989, po němž se naše televize ocitla v určitém slova smyslu v roce nula, postavena před nutnost zásadní transformace ideové a obsahové, strukturální i personální, navíc v podmínkách legislativních nejistot a změn.

Na prahu roku 1992 se nicméně zdálo, že jsou vytvořeny nezbytné základní předpoklady k přece jen klidnější realizaci a zpřesňování programových záměrů formulovaných ještě v lůnu Československé televize, když se už v průběhu roku 1991 začaly rýsovat jak podoba, organizace a způsob fungování budoucí České televize, tak její příští postavení jako média veřejnoprávního.

Podařilo se, aspoň v hlavních zásadách, stanovit programové kompetence tří vysílacích subjektů v České a Slovenské Federativní Republice a systémově i programově zviditelnit usilování České televize, vzniklé k 1. lednu 1992.

Zatímco společný program F1 byl jako jeden z předpokládaných integrujících faktorů federace sestavován z dohodnutých podílů televizí obou republik a Československé televize, vlastní program České televize ČTV byl pojat jako kanál autonomní až konkurenční, pozvolna nacházející svou tvář atypickým vysílacím schématem, převahou původních českých pořadů i vědomím závazků k veřejnosti daných zákonem.

V roce 1992 se proměnil i obsah vysílání programu OK3, určeného původně k privatizaci, který byl při svém vzniku na jaře 1990 koncipován jako mezinárodní: v roce 1992 se podstatně zvýšil, jako ostatně ve vysílání obou hlavních kanálů, podíl domácích mimotelevizních, tzv. nezávislých, avšak ve skutečnosti ponejvíce komerčních výrobců.

Jako perspektivní služba veřejnosti se začalo, začleněno do struktury České televize, profilovat stále se rozšiřující vysílání teletextu.

Výrazně se v roce 1992 zpevnilo zázemí pro zpětné hodnocení vysílání, programu a jeho skladby, zejména pokud jde o přijetí diváky. V zájmu maximální dosažitelné objektivity byly výsledky výzkumu a analýz z televizních pracovišť (včetně tiskového a dopisového ohlasu) konfrontovány s údaji získávanými na objednávku od nezávislých agentur.

Přetrvával přesto problém, jak při stávající organizační struktuře a vymezení kompetencí uplatňovat závěry z interních i externích hodnocení a analýz operativně a účinně v praxi.

► Receptář nejen na neděli

Televize, a to je zkušenost obecně známá v celém světě, je vystavena posudkům z často zcela protichůdných úhlů pohledu a na základě nejrůzněji motivovaných kritérií a nároků. Tím spíš, jde-li o televizi veřejnoprávní, navíc monopolní, která musí vycházet vstříc nejrůznorodějším a mnohdy neslučitelným požadavkům. Jistá tendence k programovému kompromisu a obecně přijatelnému zprůměrnění byla tedy přirozená. I tak však analýza pořadů vysílaných v roce 1992 dokazuje přinejmenším to, že se Česká televize snažila, zejména na programu ČTV, nezůstávat dlužna ani svému osvětovému a kulturnímu poslání: důrazem kladeným na pěstování původní umělecké a zvláště dramatické tvorby, zprostředkováním nepopíratelných hodnot ze zahraničních i domácích mimotelevizních produkcí a koneckonců i cílevědomou, žel, ne vždy doceněnou službou kulturním a zájmovým menšinám.

Výrazně se v roce 1992 zpevnilo zázemí pro zpětné hodnocení vysílání, programu a jeho skladby, zejména pokud jde o přijetí diváky.

Rozhodnutí o rozdělení republiky v polovině roku 1992 vneslo ovšem zásadně nové momenty do představ o programových výhledech České televize i jejím vysílání, zejména pokud jde o návaznost na stabilizující se praxi, a výrazně prodloužilo pocit provizoria, které zřejmě definitivně pomine až s novou mediální situací v roce 1994, kdy se začátkem vysílání celoplošného soukromého kanálu vznikne konkurenční prostředí, jež by mělo přispět mimo jiné i k přesnému sebedefinování všech subjektů šířících televizní programy.

Ročenka České televize 1992

2. července

v důsledku snahy ODS (a posléze i HZDS) informovat veřejnost pohotově o probíhajících politických jednáních docházelo na programu F1 k řadě operativních změn; předem nestanovitelné začátky přímých přenosů tiskových konferencí a rozhovorů s představiteli obou stran vedly k bezprecedentním krokům v programové skladbě, např. k přerušení hry Ferdinanda Peroutky Šťastlivec Sulla

11.–12. července

přímé přenosy Pucciniho opery Tosca (F1); jednotlivá dějství italská televizní společnost RAI vysílala z autentických prostředí v Římě a v reálném čase (první dějství v sobotu 11. 7. od 12.00 z kostela S. Andrea della Valle, druhé dějství týž den od 20.15 z paláce Farnese, třetí dějství v neděli 12. 7. od 6.00 ráno z terasy Andělského hradu a záznam celého přenosu od 22.30); autorem a iniciátorem ojedinělého a dlouho připravovaného projektu, odměněného posléze osmi prestižními televizními cenami Emmy, byl producent Andrea Andermann a Česká televize byla jedním z řady koproducentů

15. července

v Televizním studiu Brno byly sloučeny dvě tvůrčí skupiny věnující se publicistickým a dokumentárním pořadům v jedinou, kterou napříště vedla Věra Staňková

17. července

Slovenská národní rada přijala Deklaraci o svrchovanosti Slovenské republiky; Václav Havel oznámil abdikaci z funkce prezidenta ČSFR k 20. červenci, a tato funkce pak zůstala do rozdělení federace na dvě samostatné republiky neobsazena

Nejsledovanější pořady zpravodajské, publicistické a dokumentární

	P	DA	TVR (v %)	KS
Novoroční projev prezidenta republiky	F1	1. 1.	60	6,0
Volby 1992 – Vyhlášení výsledků	F1	7. 6.	55	5,1
Delfíni – drezura snů (Fr)	F1	1. 9.	49	7,2
Deník ČST 365x	F1	–	45	4,9
Zapomenutí muži	F1	5. 5.	40	5,5
SS-3 (VB)	F1	16. 6.	38	5,6
4000 m a pod mořem (JAP)	ČTV	17. 2.	35	6,0
Marek, Žofka a já	ČTV	8. 5.	34	6,4
Lámání chleba	F1	2. 4.	34	4,6
Jsem pozitivní, žiju s AIDS	F1	2.12.	33	6,3
Receptář nejen na neděli	F1	–	32	6,4

Nejsledovanější filmy

	P	DA	TVR (v %)	KS
Vesničko má středisková	F1	1. 1.	90	7,1
Kamarád do deště	F1	29. 9.	83	6,0
Policajt v Beverly Hills (USA)	F1	16.12.	78	7,1
Čekání do tmy (USA)	F1	4. 1.	78	6,8
Žár těla (USA)	F1	18. 1.	74	6,5

Nejsledovanější seriály

	P	TVR (v %)	KS
Sever a Jih 1–17 (USA)	F1	78	6,7
Dallas 1–29 (USA)	F1	75	4,7
Co přináší řeka II 1–2 (AUS)	F1	71	6,1
Ptáci v trní 1–4 (USA)	F1	69	7,6
Chobotnice IV 1–6 (IT)	F1	61	5,7

P = program, DA = datum, TVR = sledovanost, KS = koeficient spokojenosti

Zdroj: sociologický výzkum ČT (programové deníčky)

1. srpna

generální ředitel České televize Ivo Mathé jmenoval nového šéfproducenta PCPP (Producentické centrum převzatých pořadů) Jana Rubeše, který ve funkci nahradil Karla Kochmana a současně opustil funkci producenta ve tvůrčí skupině č. 6 v PCUP (Producentické centrum uměleckých pořadů), kterou dosud vedl společně s Vítězslavem Sýkorou

1. srpna

Rada ČT na návrh generálního ředitele jmenovala do funkce nového ředitele Televizního studia Brno Zdeňka Drahoše

26. srpna

předseda vlády České republiky Václav Klaus a předseda vlády Slovenské republiky Vladimír Mečiar podepsali v brněnské vile Tugendhat dohodu o rozdělení Československa od 1. ledna 1993; v důsledku to znamenalo také konec snahám o transformaci federálních médií včetně Československé televize ve veřejnoprávní instituce a jejich zánik

31. srpna

poprvé vysílány Supertipy České televize (ČTV)

Nejsledovanější zábavné pořady

	P	DA	(v %)	TVR KS
Televarieté	F1	25. 12.	81	6,4
Videostop 13x	F1	–	75	6,4
Tutovka 13x	F1	–	73	5,9
Finále Miss ČSFR 1992	F1	25. 4.	70	4,8
Kufr 13x	F1	–	67	5,3

Nejsledovanější sportovní pořady

	P	DA	TVR (v %)	KS
ZOH Albertville – zahájení	F1	8. 2.	58	7,7
ZOH Albertville – závěr	F1	21. 2.	57	6,3
ZOH Alberville	F1	16. 2.	50	6,6
LOH Barcelona – zahájení	F1	25. 7.	48	7,8
MS v hokeji: ČSFR-Švýcarsko	F1	10. 5.	43	6,7

P = program, DA = datum, TVR = sledovanost, KS = koeficient spokojenosti

Zdroj: sociologický výzkum ČT (programové deničky)

1. září

do vysílání byly zařazeny nové jazykové kurzy španělštiny, němčiny a francouzštiny (ČTV)

5. září

první vydání brněnské dětské soutěže Hip hap hop (F1), která se vysílala do konce roku 1999

12. září

první vydání týdeníku o hokeji Buly (F1)

23. září

Karel Kühnl odstoupil z funkce předsedy Rady České televize, novým předsedou byl zvolen Jiří Grygar

30. září

funkci producentky (po boku Zity Drdové) ve tvůrčí skupině č. 17 v Producentuském centru publicistiky a dokumentaristiky opustila Marie Švehlová; od 1. 11. ji vystřídal Petr Ladman

► Ptáci v trní

11. října

Studio Kolumbus, večer věnovaný pětistému výročí objevení Ameriky, který vznikl ve spolupráci několika tvůrčích skupin z různých producentů, byl vyslán na programu ČTV od 18.20 h do 0.30 h (s dvacetiminutovým přerušením Zpravodajstvím ČTV)

8. listopadu

Computerworld, týdeník zajímavostí z oblasti počítačové techniky, byl nahrazen pořadem Ze světa počítačů (F1)

25. listopadu

Federální shromáždění ČSFR přijalo ústavní zákon o zániku České a Slovenské Federativní Republiky (č. 542/1992 Sb.), který stanovil, že uplynutím dne 31. prosince 1992 ČSFR zaniká

26. listopadu

zahájeno vysílání nového publicistického cyklu Pres(s) (ČTV), jehož formát byl založen na diskusi dvou moderátorů (Karla Hvizďaly a Luboše Beniaka) s jedním hostem (cyklus vyslán do 7. 12. 1993)

27. listopadu

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání udělila FTV Premiéra, spol. s r. o. licenci k regionálnímu televiznímu vysílání v regionu Prahy a středních Čech (zahájení vysílání 20. června 1993)

Rada České televize

Jiří Grygar, předseda Rady ČT

(...) Prvním závažným úkolem Rady České televize bylo jmenování generálního ředitele České televize. Navzdory časové tísně se Rada rozhodla vypsát výběrové řízení, do něhož se přihlásilo 38 uchazečů. Proběhlo ve dvou kolech a skončilo 23. března 1992 jmenováním pana Iva Mathé.

Dalším ze základních úkolů Rady České televize bylo projednání Statutu České televize a jeho schválení 15. dubna 1992.

Od svého ustavení do konce roku 1992 měla Rada České televize 21 plenárních zasedání, uspořádala jednu tiskovou konferenci a setkání s vedením České televize. S novými řediteli a vedoucími pracovníky televizních studií v Brně a Ostravě jednala Rada na jejich pracovištích.

Jde o záležitosti, které budou výrazně ovlivňovat charakter nového českého státu a jeho směřování k demokracii.

V souvislosti s připravovanou transformací rozhlasového a televizního vysílání v České republice se Rada České televize zúčastnila řady jednání s představiteli ČNR, Rady Českého rozhlasu, Rady ČSFR pro rozhlasové a televizní vysílání, Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, zpravodajské redakce Československé televize aj. Při těchto jednáních prosazovala Rada České televize zavedení duálního systému (s možností vybírat si programy televizních stanic veřejnoprávních a soukromých) s tím, že programy veřejnoprávní televize by měly být šířeny na dvou samostatných celoplošných okruzích. Rada České televize je přesvědčena, že koordinované, vzájemně se doplňující vysílání na dvou okruzích umožní plnit v potřebné míře základní funkce veřejnoprávní televize – informovat, vzdělávat, vychovávat a kulturně bavit. (Komerční televize toto poslání nemá.) Jak to Rada České televize vyjádřila ve společném prohlášení s Radou Českého rozhlasu 14. října 1992, uvědomuje si čím dál tím jasněji, že jde o záležitosti, které budou výrazně ovlivňovat charakter nového českého státu a jeho směřování k demokracii. K tomu chce rada zaměřit svou činnost ještě soustavněji a důsledněji než dosud.

Ročenka České televize 1992

První Rada České televize

(od 1. 2. 1992 do 31. 1. 1997)

První Rada ČT byla zvolena Českou národní radou podle zákona ČNR č. 483/1991 Sb., o České televizi, ke dni 1. 2. 1992. Mandát rady vypršel 31. 1. 1997.

	1992	1993	1994	1995–1997 (do 31. 1.)
Karel Kühnl právník a ekonom	předseda (do 23. 9.) 1. místopředseda (od 23. 9.)	1. místopředseda 2. 6. rezignoval na členství		
Jiří Grygar astrofyzik	1. místopředseda (do 23. 9.) předseda (od 23. 9.)	předseda		
Jiří Zajíc publicista, rozhlasový redaktor	2. místopředseda (od 23. 9.)	místopředseda (od 2. 6.) 1. místopředseda (od 13. 10.)		místopředseda
Karel Steigerwald dramatik a publicista		zvolen 13. 10. 2. místopředseda (od 13. 10.)		
Leopold Hajíček televizní žurnalista			zvolen 9. 7.	
Petr Fleischmann politolog		15. 12. rezignoval na členství		
Jiří Růžička psycholog				
Vladimír Svoboda akademický malíř				
Jan Trefulka spisovatel				
František Trnka hudební skladatel				
Jaromír Zemina historik výtvarného umění				

2. prosince

Federální shromáždění ČSFR přijalo zákon o zrušení Československého rozhlasu, Československé televize a Československé tiskové kanceláře (č. 597/1992 Sb.), který tyto organizace rušil uplynutím dne 31. 12. 1992

4. prosince

rozhodnutím generálního ředitele došlo v České televizi k zásadní mzdové přestavbě platné od 1. 1. 1993

16. prosince

Česká národní rada přijala Ústavu České republiky s účinností od 1. 1. 1993

22. prosince

Česká národní rada přijala zákon o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání č. 36/1993 Sb., jednu z nejdůležitějších novelizací mediálních zákonů až do roku 2001; zákon mj. na poslední chvíli řešil otázku provozování vysílání na televizních okruzích po zániku ČST

31. prosince

konec existence ČSFR, zánik federální Československé televize a federálního televizního programu F1

Z ocenění roku 1992

Hledání ztraceného času

Cyklus stříhových dokumentů, který čerpá z archivních záběrů, uváděný filmovým historikem Karlem Čáslavským.
Scénář: Karel Čáslavský
Kamera: Václav Dort
Režie: Pavel Vantuch
Ocenění: Prémie Českého literárního fondu za rok 1992 pro Karla Čáslavského

Něžné hry

Televizní inscenace s příběhem životní hry dvou sester a jednoho vetřelce, která poskytla velkou hereckou příležitost Jaroslavě Adamové, Květě Fialové a Josefu Vinklářovi.
Scénář: Anna Vovsová
Kamera: Vladimír Holomek
Režie: Zuzana Hojdová
Ocenění: Tři prémie Českého literárního fondu za rok 1992 pro Jaroslavu Adamovou, Květu Fialovou a Zuzanu Hojdovou

Plivník

Televizní film pro děti o ztřeštěných nápadech Bětky Koubové v podání Kláry Jandové – komediální příběh ze současné vesnice.
Scénář: Dana Marešová
Kamera: František Procházka
Režie: Libuše Koutná
Ocenění: Hlavní cena na MTF v Montevideu 1992

Jáchymovská stigmata

Dokumentární film o vině a trestu, zachycující osudy bývalých jáchymovských politických vězňů.
Scénář: Pavel Hanuš
Kamera: Libor Hlavatý
Režie: Kristýna Vlachová
Ocenění: Zvláštní cena poroty na mezinárodním festivalu v Kagošimě 1992

Evangelium podle pastýřů

Příběh dvou osamělých bratří uprostřed 50. let, adaptace novely Jiřího Křenka.
Scénář: Jiří Křenek
Kamera: Ivo Popek
Režie: Otakar Kosek
Ocenění: Dvě prémie Českého literárního fondu za rok 1992 – Otakaru Koskovi (k pořadu bylo přihlédnuto při ocenění režijní práce) a Ivo Popkovi; 3. místo na festivalu v Banffu 1993

Volby nanečisto

Pořad z publicistického cyklu Bud' zdrav, člověče, který zachytil pokus o generální zkoušku na skutečné volby v jednom českém městě, Třeboni – s dvouměsíčním předstihem a s vyhodnocením výsledků podobným jako při skutečných volbách. Scénář: Vladimír Branislav, Marie Kotrbová, Eva Ličková

Kamera: Milan Dostál

Režie: Petr Burian

Ocenění: Trilobit 1992 pro Vladimíra Branislava (s přihlédnutím k celému cyklu Bud' zdrav, člověče a pořadu Báječný svět Jana Nedvěda); Cena křepelek Českého literárního fondu pro Vladimíra Branislava a Marii Kotrbovou

Z očí do očí

Cyklus rozhovorů Antonína Přídala s pozvanými hosty.

Scénář: Antonín Přidal

Kamera: Milan Duda

Režie: Lubomír Wachtl

Ocenění: Zvláštní Pierot 1992 Antonínu Přídalovi

Čeled' brouků finančníků

Bláznivá komedie z prostředí velkého mezinárodního hotelu. Pro televizi vyrobil Krátký film Praha, a. s.

Scénář: Milan Ležák

Kamera: Jan Malíř

Režie: Vít Olmer

Ocenění: Zvláštní cena poroty na mezinárodním festivalu v Kagošimě 1992

Sýpka

Dokument o galerii Sýpka na Českomoravské vysočině.

Kamera: Honza Štangl

Scénář a režie: Pavel Jandourek

Ocenění: Dvě prémie Českého literárního fondu za rok 1992 – Pavlu Jandourkovi a Honzovi Štanglovi (k dokumentu bylo přihlédnuto při ocenění vynikající kameramanské práce)

Umělec a člověk Hugo Haas

Trojdielný dokument přibližující osobnost herce Hugo Haase.

Scénář: Milan Růžička, Zdeněk Štábla

Kamera: Václav Myslivec

Režie: Milan Růžička

Ocenění: Dvě ceny Pierot 1992 – Milanu Růžičkovi a Zdeňku Štáblu